

sed postea eis sine fine remanebit obprobum
tu felici mutatione tuis ad regnum. et tunc li-
beratus ab omnibus malis. cum propheta potes-
dicere. tu simus pro iguē et aquam. et induisti
nos in refrigerium. Sed ut ad istā merearis beatitudinē puenire. ora pro illis qui te persecuntur. quod
potens est dominus ut illos auertat ad bonum. et qui
nūc palee esse videntur. de zizaniis in triticum
de amurea in oleum transveant. et quōd alios per neq-
uiam persecutur. ipsi postea persecutionē per iusticia
patientur. et quā nūc res alienas crudeliter vo-
lunt rape. res suas incipiunt paupib⁹ eroga-
re. Quā rem si oratibus vobis sum suā confuetudi-
nem. pietas domini persistet. non solū de virtute. sed
de aliorū salute. duplice mercede in eterna beatitu-
dine remunerātē domino capiētis. quod ipse pre-
stare dignetur. qui cū p̄te et spū sancto viuit
et regnat in secula seculorū Amen.

De eo quod scriptū est. Beatus qui post aurum
non abiit. sum Augustinus.

Beatus qui post aurum non abiit. et ut qui
cumque aliquid inuenierit. ei qui possiderit
sine ulla dilatione restituat. et de illo quod
ducentos solidos inuenit. et qui ad ouile lup⁹
venit. et lup⁹ reddit. In scripturis similis legi
mus fratres carissimi. quod beat⁹ sit qui post au-
rum non abiit; nec sperauit in thesauris pecunie

thezauris: quū potuit trāsgredi a nō est trans-
gressus: facē mala a non fecit. Sfrēs. infroge-
mus cōscīas nrās. a videam⁹ si ita cupiditatē
otempnīm⁹: ut istius b̄titudinīs p̄ticipes esse
possim⁹. Sforte aliq̄s itra se cogitat. a dīc. Nec
furtū. nec violētiā facio: nec rapinā exēcor: nec
res alieās aliq̄n negauī. Sforte iō nō negasti.
qr tibi neō ḡmendare voluit: a si ḡmendauit.
sub testib; ḡmendauit: dic m̄ si reddidisti: qn
sol⁹ a solo. vbi de⁹ m̄ ws fuerat accepisti. Si
tūc reddidisti. si mortuo eo q̄ ḡmendauit nesci-
entī filio reddidisti tūc laudabo. qr post aurū
nō abistī: q̄ potuisti trāsgredi. a nō es tūs gres-
sus: qr potuisti facē malū: a non fecisti. Aut si
forte alienū sacculū solidoy. vbi te nemovidit
i via inueisti a fine ylla mora. cui⁹ fuerat red-
didisti. Ita frēs. redite ad ws: infrogate ws
respicite ws vera rūdete vobis: a iudicate ws
nō b̄m p̄sonā b̄ iustū iudiciū iudicate. Ecce xp̄i
an⁹ es: freqūtas eccliaz: verbū dei libent audis
delectacōe verbi dei letissīē ḡmoueris. Tu lau-
das tractantē: ego quero facientē: xp̄ianus
es: freqūtas eccliaz: amas verbū dei: et libent
audis. Ecce qr p̄pono. in eo te examina. in eo
te appende: in eo ascende ad mentis tue tribu-
nal: cōstitue te aū te. et iudica te: et si te pra-
ūū inuenieris. corrige. Considera qd̄ propono

Deus dicit in lege sua. inuentōnem esse redē
dam; deus in lege sua dicit. quā priori populo
dedit. pro quib; xp̄us nondū erat mortu⁹. ut
quicūq; rem cuiuscunq; inuenieit tanq; alienā
cito restituat. qđ sine dubio et ipē si p̄dīdīset;
hoc sibi de alio fieri voluisse; scdm illud qđ
scriptū est. Omnia que vultis ut faciant vobis
hoies; a vobis illis facite similit. Si quisq; . vbi
grā. inueniat in via. alienū loculū solidorū. deb;
reddē; sed nescit cui. Non se excusat de ignorā
tia; si non dñetur avaricia; dicam vīe caritatī
qm̄ dei dona sūt; et sunt in populo dei qđ nō feu
stra audiūt verbū dei; dicā quid fecerit homo
quidā pauprīm⁹. eo tpe quo scūs Ambrosius
mediolai erat ep̄us; vbi tūc etiā p̄ns erat Au
gustinus. nondū ep̄us; tam paup ille erat de
quo loquimur. ut proscolaistic⁹ eēt gramatīci
et plane verus et p̄fectus xp̄ianus. Sed melior
erat ille. qđ ad solū stabat. qđ ille qđ in cathedra
sedebat. Paup ergo iste. inuenit sacculū duce
torū denarioz; memor tñ dīme legis; p̄posuit
pitafū publice; Qui solidos p̄dīdit. veniat ad
illū locum; et querat illū hoīem. Ille quidē plā
gens; circūquaq; vagabat. Inuento et lecto
pitafioz; venit ad hoīez; et ne forte alienū que
ret. sed suūz que sūt signa īterrogavit sacculiz
qualitatē solidorū. etiā et numgrū. Cū omnia

etiam fidelit ille tñdisset: reddidit qđ inuenierat
Ille repletus gaudio. a querēs vicē rependē
tanq̄ decimas optulit illi. xx. solidos. Noluit
accipe. optulit. x. noluit accipe. saltē rogauit
ut v̄l qñq; acciperet; noluit. Iste stomachabū
dus piecit sacculūm nihil pdidi ait. Si nō vis
aliqd a me accipe: nec ego aliqd pdidi. Quale
certamē frēs mei. quale certamē. q̄lis pugna
qualē oſſicuſ. Theatrū mūdus: ſpectator de⁹
Victus ille qđ offerebat. accepit. et continuo
paupibz erogauit: vñū solidū in domū ſuam
nō imisit. Conſiderate frēs ſi tā glorioſū exem
plū. tam mirabile factū. egit aliqd in cordibus
v̄ris: ſi verbū dei requieuit in aīmis v̄ris. ſſaci
te hęc frēs mei. nolite putare vos d̄annū pa
tiz: ſi quid a vobis inuentū fuerit. reſtitueritis
Credite qđ magnū lucrū eſt: ſi feceritis quod
fuggero. Forte aliq̄s veniens in domū tuam
pdidit ſolidos. Terra v̄is ē: i vna domo eſtis
i hoc mūdo abo viatores eſtis hui⁹ vite: a vñū
ſtabulū itraſtis. Pofuit ille oblit⁹ ēz̄ cecidit
ab illo. Inveisti qui legē audistiz inuencoez eē
reddendā. Qui inveisti: cū audiēs verbū dei lau
dasti. Tu inueisti. Si ḡ veracit̄ laudasti: redde
quod inuenisti. Si autē nō ēddis qđ inuenisti
qñ laudasti: testimoniuſ con te dixisti. Eſtote
fideles inuentores: et tūc iniquos vituperate

raptoēs. Nā si qd iueisti. nō ēst iueisti. rapuisti
qntū potuisti fecisti: qz plō nō iueisti. iō plō nō
rapuisti: Qui alienū negat: si possz. a tolleret.
Quod nō tollis: timor te cohibet. Non bonū fa-
cis: h metuis. et latro timet malū. et vbi non
pot. non facit: et tñ latro est. Deus enī cor mē
rogat: nō manū. Lupus venit ad ouile ouiū.
querit iuadē. querit lacerare. qrit deuorare.
vigilat pastores. latrāt canes: nihil pot. nihil
aufert. nō occidit: h tamē venit lupus. a lup?
redit. Nūquit quia ouē non tulit: ideo lupus
nō venit. a ouis rediit. Lupus venit fremens
a timens. Interrogo ergo qz quis vis de alte-
ro iudicare: si tūc nō facis male. qn potes face
a ab hoīe non pumiris: tunc times dū. Nemo
ibi est. nisi tu. a ille cui facis malū: et deus qui
ambos videt. Ibi time. Parū est qd dico. ibi ti-
me malū: ibi ama bonū. Nam etiā si timore ge-
hene. malū nō facis: nondū pfec̄t̄ es. Audeo
dicē. Si timore gehenne nō facis malū. est i te
quidē fides: qz credis futurū eē iudiciū. Gau-
deo fidei tue: h adhuc tiēo malicie tue. Quid
est qd dixi. Quia si timore gehenne non facis
malū: non amore iusticie facis bonū. Aliud ē
timere penam: aliud est amare iusticiā. Amor
castus in te deb; esse. Quod amare desideres
vide. Non celū et terrā. non campos liquidos

maris. nō spectacula nugatoria. nō fulgores
mitoresq; gēmarū: sed desideres vidē deum tuū
amare dēū tuū. Quid dictū est dilectissimi. & si
līj dei sum⁹: & nondū appuit quid erim⁹. Si
mus quia cū appuerit. filēs ei erim⁹: quia vi
debim⁹ eū sicuti est. Ecce ppter quā visionem
fac bonū: ecce ppter quā visionem. noli facere
malū. Si enī amas vidē deum tuū in hac pegi
nacōe. illū toto amore suspirazillū desidera. Ec
ce fac qđ te pbare vult deus tu⁹. ut appearat pro
quib; rebus diligas eū. vtrū pro seip̄o. an pro
rebus terremis q̄s tibi tribuūt: & dicat tibi. fac
qdvis: mple cupiditates tuas. extende nequi
ciam. dilata luxuriā. qđ quid libuerit: licitu pu
ta. Non te hic pumō. nō te in gehennā mittō
faciē meā tamē nūq; videbis. Si ad istā suā
erpauistiz amasti. Si ad hoc qđ dictū est. faciē
suā tibi negabit deus tuus. cōtremuit cor tuū
et non videndo deum tuū. magnam penam pu
tastiz gratis amasti. Hec ideo dixim⁹ frēs quia
sunt homiēs ita negligētes et tepidi. et quod
peius est. etiā infideles: qui dicūt. Vtīnā hic
mīhi deus in hoc seculo omnia bona tribuat.
nō ad me p̄tinet: quid in futuro de me fieri velit
O īnfelix anima. etiā si te de⁹ non mittat ī peāz
et tandem faciē suam videre non p̄mittat. nū
quid nō melius fuerat. te non fuisse natum.

Cum vero fieri non possit. ut qui facie eius non
meruerit videlicet igne eternu euadere possit. quod
sic amas punitis seculi voluptates. ut non expa-
uescas eterni ignis ardore. Si ergo meus ser-
mo inuenit in cordibus vestris aliquam scintillam gra-
tuiti amoris dei. ipsa mittite ad hanc augendam
vos aduocate prece humilitatis. dolore penitentie. dele-
ctacione iusticie. opibus bonis. gemis. finis.
uersacione laudabilis amicicia fidelis. Hanc
scintillam boni amoris. de qua dominus dixit. igne ve-
ni mittete in terram. et quid volo nescio ut ardeat. flate
in vobis mittete in vobis. ipsa cum creuerit. et flama
dignissimam fecerit. omnia cupiditatim carnalium
lignorum consumet. Quod igitur praeparare dignetur ac.

De eo quod apostolus ait. Redimentes tempore quoniam
dies mali sunt. Sermo Augustini.

Postulum cum legatur audistis. primo
opus audiuimus dicente nobis. Videte
quoniam caute ambuletis; non ut insipiētes
habet sapiētes; redimētes tempus. quoniam dies mali
sunt. Dies malos frēs. due res faciuntur; malitia
et miseria. Per maliciam hominum; dicuntur dies ma-
li. Ceterū dies isti. quantū pertinet ad spacia
horarū. ordinari dicuntur; vices suas agunt; oritur
sol; et occidit. sol iterū oritur. et occidit. Venit
tempus trāseunt tempora; cui molesta sunt tempora
si homines sibi molesti non sunt. Ergo dies malos